

Κίριον,

Η δόξα, ἡ ἐξουσία καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ
 πάντοτε ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ,
 ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀπολύτως ἐξουσιάζει
 ἐπὶ τὸν πατέρα, ὡς ὁ Θεὸς ἀπολύτως
 ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς
 ἀπολύτως ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν πνεῦμα
 τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ Θεὸς ἀπολύτως ἐξουσιάζει
 ἐπὶ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπολύτως
 ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,
 ὡς ὁ Θεὸς ἀπολύτως ἐξουσιάζει ἐπὶ
 τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπολύτως ἐξουσιάζει
 ἐπὶ τὸν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ Θεὸς
 ἀπολύτως ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν υἱόν, καὶ
 ὁ υἱὸς ἀπολύτως ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν
 πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ Θεὸς ἀπολύτως
 ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς
 ἀπολύτως ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν πνεῦμα
 τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ Θεὸς ἀπολύτως ἐξουσιάζει
 ἐπὶ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπολύτως
 ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς ὁ Θεὸς
 ἀπολύτως ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν υἱόν, καὶ
 ὁ υἱὸς ἀπολύτως ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν
 πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ Θεὸς ἀπολύτως
 ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς
 ἀπολύτως ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν πνεῦμα
 τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ Θεὸς ἀπολύτως ἐξουσιάζει
 ἐπὶ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπολύτως
 ἐξουσιάζει ἐπὶ τὸν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,

αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡμεῶν

Ἐν τῇ πόλει Μεσσηνίας ἡμεῶν

ἡμεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡμεῶν

ἡμεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡμεῶν

ἡμεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡμεῶν

ἡμεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡμεῶν

ἡμεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡμεῶν

ἡμεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡμεῶν

ἡμεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡμεῶν

ἡμεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡμεῶν

ἡμεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡμεῶν